

Bức thư ngỏ - Gửi báo An Ninh Thế Giới và ông Nguyễn Như Phong - Bộ Công An HN, VN

Chúng tôi không muốn phí thời giờ để đối thoại với một người cầm bút có nhân cách như ông Nguyễn Như Phong. Nhưng bài viết : **“Chân tướng của một người khoác áo “Dân chủ””** của ông Phong đăng trên báo An ninh Thế giới của Bộ Công an Việt Nam số ra ngày 6/4/2005 làm chúng tôi quan ngại. Vì nó chuẩn bị dư luận cho việc đàn áp một người bất đồng chính kiến với nhà cầm quyền. Đó là ông Trần Khuê, chiến sĩ đấu tranh đòi tự do, dân chủ, và chống tham nhũng nổi tiếng hiện nay ở Việt Nam (Xin tìm đọc báo An ninh Thế giới, số ra ngày 6/4//2005 để bạn đọc có dịp tự nhận định, kết luận).

Ở Việt Nam hiện nay có khoảng 600 tờ báo khác nhau, nhưng tất cả chỉ là một hệ thống phát ngôn thống nhất của Đảng Cộng sản (ĐCS) cầm quyền. Bài viết của ông Như Phong chỉ là thể hiện ý đồ của những người lãnh đạo ĐCS chứ ông Phong đâu có quyền nói lên ý kiến riêng ? !

Bài báo viết : **“Những việc làm phản dân hại nước của Trần Khuê đều bị mọi người trong gia đình lên án”**. Sau đó chính bài báo tự khẳng định : **“Sau khi ra tù, những tướng Trần Khuê sẽ nhận ra các sai phạm của mình và từ bỏ con đường phản dân hại nước”**. Tại sao báo chí của một đất nước có pháp luật lại đi kết tội công dân “phản dân hại nước” mà không phải là việc của tòa án công lý ??? Chỉ có thể hiểu đó là việc làm vu khống ngược ngạo, vô văn hóa một cách truyền thống của những người cầm quyền, tự cho mình có quyền ngồi lên trên luật pháp của đất nước. Tự nó đã phơi bày hiện trạng không có tự do dân chủ ở Việt Nam rồi.

Ở một đoạn sau, bài báo viết : **“đi tới đâu, gặp ai Trần Khuê cũng thuyết trình ý tưởng. Mà nội dung cơ bản của những ý tưởng đó là gì ? Không có gì khác ngoài đòi phải xóa bỏ Điều 4 Hiến pháp nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt nam (CHXHCNVN) ; Phải lập hội chống tham nhũng, đòi xóa bỏ vai trò lãnh đạo của ĐCS Việt nam, đòi thay đổi thể chế chính trị hiện nay”**. Xin phép ông Trần Khuê cho tôi được ngỏ lời cảm ơn ông Như Phong và lãnh đạo Bộ Công an, vì đoạn báo trích dẫn trên là những lời tôn vinh ông rất xác đáng. Bởi vì : Điều 4 Hiến pháp nước (CHXHCNVN) khẳng định ĐCS Việt nam là đảng duy nhất có quyền lãnh đạo đất nước. Đó chính là thể chế độc tài đảng trị, dẫn đến nhân dân mất quyền tự do dân chủ. Vậy tại sao lại không được đòi xóa bỏ cái điều 4 tai hại ấy đi ? Chính lãnh đạo ĐCS Việt nam nói tệ tham nhũng đã trở thành quốc nạn, là nguyên nhân trực tiếp làm đất nước đói nghèo, lạc hậu. ĐCS thường xuyên kêu gọi dân chúng chống tham nhũng. Ông Trần Khuê đòi thành lập Hội nhân dân chống tham nhũng là làm theo ý đảng, lòng dân. Tại sao lại dám kết tội ông Khuê phản dân hại nước ? Ông Trần Khuê và rất nhiều người quan tâm đến vận mệnh đất nước, như các ông : Thích Huyền Quang, Hoàng Minh

Chính, Thích Quảng Độ, Hà Sỹ Phu, Hoàng Tiến, Nguyễn Đan Quế...và còn rất nhiều người khác trong và ngoài nước đòi ĐCS phải thực hiện chế độ dân chủ đa nguyên. Nghĩa là cần có các đảng phái khác cùng bình đẳng tham gia lãnh đạo đất nước. Đó là điều kiện tiên quyết cho một thể chế dân chủ tự do thật sự. Chứ ông Khuê có đòi xóa bỏ vai trò lãnh đạo của ĐCS để lập nên một đảng độc tài khác đâu ? Thể chế chính trị hiện nay là kết quả của chế độ độc tài đảng trị. Nó đã đem lại hậu quả bi đát khôn lường cho cả dân tộc : Đất nước không có dân chủ tự do ; nhân dân bị xâm phạm nhân quyền, nhân phẩm ; mức thu nhập quốc dân dưới mức đói nghèo quốc tế quy ước ; tham nhũng đã thành quốc nạn vô phương cứu chữa ; môi trường xã hội đang lâm vào thảm trạng tổng khủng hoảng nhân cách ; môi trường tự nhiên bị xâm hại tàn phá nghiêm trọng. Dối trá, lừa bịp, cướp bóc, nghiện hút, đĩ điếm, và những tệ nạn khác diễn ra trắng trợn công khai khắp nơi. Nghiêm trọng hơn nữa là thể chế chính trị hiện nay đã cho phép nhóm người nắm quyền lực cao nhất nước quy lụy dâng dặt đại của tổ tiên cho ngoại bang, hòng đổi lấy sự hậu thuẫn để tồn tại mà đàn áp, vơ vét của dân chúng. Một thể chế chính trị dẫn đến thảm trạng đất nước như vậy, mà có nhiều người như ông Trần Khuê dám dấn thân đấu tranh đòi thay đổi nó thì thật là may mắn, phúc báo cho dân tộc Việt lắm thay ! Chứ phải đâu như những lời kêu gọi đổi mới chiếu lệ của nhà cầm quyền.

Đoạn kết của bài báo đã bộc lộ rõ ý đồ của ĐCS, trực tiếp là của Bộ Công an, do ông Như Phong thủ bút : ***“Cũng có người cho rằng Trần Khuê mắc bệnh tâm thần phân liệt thể hoang tưởng chi phối, nên chấp làm gì. Tuy nhiên, có lẽ đã đến lúc chúng ta cần phải có thái độ với những người như thế này. Nếu bị bệnh thì đưa đi bệnh viện chữa trị, còn nếu không thì phải xử lý bằng pháp luật”***.

Thưa Bộ Công an, báo An ninh Thế giới, và ông Như Phong. Chúng tôi đã hiểu quá rõ ngón đòn sớ trường của các vị và thấm thía hậu quả của những lời răn đe này lắm rồi ! Để loại đi người nào đó mà đảng các ông không ưa, các ông có đủ mọi phương tiện và sự nhẫn tâm biến một người lành mạnh thành tâm thần thật sự. Các ông có thể tước đoạt tự do thân thể của công dân mà không cần tòa án xét xử ; hoặc vu cho người ta các tội danh mà người ta không mắc rồi đem xử tù oan mà dân không biết kêu ai. Không có một tổ chức nào, tờ báo nào làm đối trọng với các ông nên cây gậy nơi tay các ông mặc sức hoành hành trên đầu dân chúng là điều quá dễ hiểu.

Lần này chắc ông Trần Khuê lại sắp mắc phải vòng lao lý, hay có khi còn bị biến thành tâm thần thật đây ! Xin mọi người quan tâm, chờ xem.

Có điều, mọi sự đều có con đường đi của nó. Bàn tay không thể che mặt trời ; tức nước ắt vỡ bờ ; chở thuyền, lật thuyền là ở dân.

Qua đây, chúng tôi xin nhắn tới những người lãnh đạo ĐCS Việt Nam : Xin hãy cố gắng hiểu luật nhân quả. Gieo thóc gặt thóc ; trồng cỏ thu cỏ ; Gây ác chịu quả báo ác.

Quê Me

Quê Me: Action for democracy in Vietnam & Vietnam Committee on Human Rights

<http://queme.org/vi>

Không mấy may sai sót được đâu !

Hà Nội, ngày 07/04/2005

Trần Công Luận